

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

2. søndag i åpenbaringstiden – 13. januar 2013

Prekentekest: Kol 1,15 – 20

Lesetekst I: Jes. 53, 6 – 9

Lesetekst II: Joh 1, 29 - 34

Skapelse og forsoning ved Kristus

Innledning og kontekst

Paulus, med sin gode medarbeider Timoteus, henvender seg til flere av menighetene i Lilleasia. Selv om de både på andre og tredje misjonsreise befant seg i landområdet Frygia, vet vi ikke sikkert om Paulus selv har vært i Kolossae. Men han har fått godt vitnesbyrd og kjennskap til menigheten der av sin kjære Epafras, en trofast Kristi tjener for menigheten.

Paulus ber for menigheten; om at den må bli fylt av kunnskap om Guds vilje og få all den visdom og innsikt som Ånden gir... og at de vokser i kjennskap til Gud.

I etterkant av prekentekesten kommer Paulus med en oppfordring til menigheten om å bli stående i troen, grunnfestet og stødige, ettersom Gud har forsonet dem med seg i Kristus.

Til teksten

Mens lesetekst og evangelietekstene relaterer til sonofferlammet og syndebukken i 3 Mos 16,7, hvor Jesus pekes på som «Guds lam som bærer bort verdens synd», og - Herrens lidende tjener - favner hymnen i Kolosserbrevet Han som er før alle ting ble skapt. Det er tydelig gjenklang i den nikenske trosbekjennelsen til tekstavsnittet hos Paulus.

La oss ikke problematisere i forkynnelsen av teksten om hvorvidt dette er en gammel tekst, hentet inn i Paulus sine brev til de ulike menighetene, jamfør Efeserbrevet som er ment som et rundskriv til de ulike menighetene i området. Vi har i bakhodet at for de første kristne var det av stor betydning å fokusere på treenigheten fra tidenes morgen, hvor hele guddommen er til stede. «For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden».

Hvem Jesus virkelig er, er den store utfordringen i alle brevene hos Paulus i et mylder av vranglære, talekunst og visdom som førte mennesker bort fra den sanne lære. Denne uoverenskomst gjorde seg mer og mer gjeldende i kirkens første århundrer, og resultatet av å få kirkens lære inn på et bibeltro spor, var kirkemøtet i Nikea, år 325 e.Kr.

NT`s lære og kirkens tro over hele kristenheten, fikk sitt bekjennesskrift som er blitt økumenisk og samlende for hele den verdensvide Kristi kirke. Denne trosbekjennelsen er som en gjenklang med sitt opphav i nettopp disse versene fra Paulus. Han oppmuntrer menigheten i Kolossae i de fjorten første versene i deres tro på Kristus og kjærlighet til alle

de hellige. Deretter lyder de neste versene som en lovsang om **Kristus; sann Gud og sant menneske.**

Versene 15-17 viser til alt det skapte som et resultat av Han som er før alt.

Vers 18-20 omhandler hele kirkens historie; at Kristus; den seirende Messias, er hodet for kroppen; hans verdensvide menighet. Å få del i denne kroppen, er å ta imo blodet i nattverden fra han som er det nye sonofferlammet.

Tekstavsnittet har misjonsperspektiv i seg uten sidestykke: "Og ved ham ville Gud forsone alt med seg selv, det som er på jorden, og det som er i himmelen."

Han som sprengte døden påskedag, er den fremste som fører oss over i evighetens rike. Forsoningens tjeneste ble fullført på korset. Da var det i Jesus både sonofferlammet og syndebukken som gjorde oss rene ved sitt blod og tok all vår synd på seg. Frelse for den verdensvide kirke.

Personlig betraktning

Sommeren 1989 var jeg sammen med en vennegruppe på tur til Tyrkia. Vi besøkte flere av de kjente byene som er nevnt i Apostlenes gjerninger, i Paulus sine brev og Johannes åpenbaring. Efesus er den mest besøkte og best bevarte byen fra nytestamentlig tid. Derimot var det med vemod vi kom til Laodikea og Kolossae. Her var det lite som vitnet av kristenliv og Paulus sine gode hilsener til byene i Frygia og Galatia. Under noen jordtuster fant vi rester av marmorstener; med kors. Spor av kristentro på gjengrodde stier.

Ved restene av en gammel mur leste vi bibeltekster og sang "**Rop det ut med hjertets jubel**, gledesbudet fra ham selv: Livet kan bli nytt fra nå av, slettet ut er skyld og gjeld!..... Herre, takk for dyre skatter som er skjult i dine ord. La oss dele dem i troskap med en mørk og nødstedt jord. Vi vil vitne om din frelse, om ditt bud og om din dåp, tjene mennesker frimodig, bringe verden lys og håp..... **Bring Guds ord til hele verden! Bare det kan gjøre fri.**"

Like i nærheten gikk en gjeter og vokter sauene sine. Han stoppet opp og lyttet til Bibelord som sannsynlig vis ikke har lydd gjennom århundrer der mellom Laodikea og Kolossae.

Oppfordring

Forslag til en av salmene for dagen: NoS 525.

Som trosbekjennelse denne dagen bør Nikenum framføres, i vissheten om et fellesskap i Kristi verdensvide kirke og i misjonens tjeneste: NoS 945.

Guds velsignelse og kraft til alle som er i misjonens tjeneste med løfte om at ordet ikke vender tomt tilbake.

God søndag!

Idar Simonsen

Institusjonsprest ved Bergen Røde Kors Sykehjem. Har vært lærer ved Nordhordland Folkehøgskule, menighetsprest i Nordhordland, og et kort ansettelsesforhold i Israelmisjonen. Et mangeårig frivillig engasjement i DNI, inkludert mer enn tjue reiser til Israel som reiseleder.

idar.simonsen@brks.no